

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ DE MANTENIMENT AL JACIMENT DE LA VIL·LA ROMANA DE CAN TERRERS. LA GARRIGA (VALLÈS ORIENTAL). (BARCELONA)

2022

CRAT conservació
i restauració SCP

Av. Dels Quinze, 31 entresol 4a
08031 BARCELONA
Tel: 646 27 58 69
cratconservacio@gmail.com

Barcelona, 8 d'agost de 2023

INDEX

1. DADES IDENTIFICACIÓ DEL PROJECTE	3
2. INTRODUCCIÓ	4
3. SITUACIÓ DEL JACIMENT	5
4. DESCRIPCIÓ	6
5. ANTECEDENTS	7
6. MOTIUS DE LA INTERVENCIÓ	8
7. CRITERIS D' INTERVENCIÓ	8
8. ESTAT DE CONSERVACIÓ	9
9. ACTUACIONS REALITZADES	16
9.1 Neteja d'estructures	16
9.2 Consolidacions estructurals	20
9.3 Adequació dels terres	22
10. CONCLUSIONS	24
11. BIBLIOGRAFIA	25
12. ANNEX : DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA	26

1. DADES D'IDENTIFICACIÓ DEL PROJECTE

LLOC D'INTERVENCIÓ:	Vil·la romana Can Terrers . La Garriga. (Vallès Oriental)
NOM DEL PROJECTE:	Intervenció pel manteniment al jaciment de la vil·la romana de Can Terrers al Municipi de la Garriga. (Barcelona) 2022
PROMOTOR:	Ajuntament de La Garriga.
EXECUCIÓ:	CRAT, Conservació i Restauració, scp
DIRECCIÓ TÈCNICA:	Isabel Parra Alé
EQUIP DE TREBALL:	Dèbora Iglesias Bonells / Isabel Parra Alé / Xavi Arnau Valls
DATES EXECUCIÓ:	Del 26 de setembre al 10 d'octubre de 2022.

2. INTRODUCCIÓ

Aquesta memòria recull la intervenció preventiva de consolidació - restauració realitzada entre els dies 26 i 10 de setembre-octubre de 2022, a la vil·la romana de Can Terrers situada a La Garriga (Vallès Oriental). Barcelona.

Els primers establiments d'època romana al Vallès es van realitzar a finals del segle II aC, encara que la majoria corresponen al segle I aC com és el cas de la vil·la de Can Terrers. Aquesta gran explotació agrària es va mantenir activa fins al segle V dC. Actualment, les ruïnes de la vil·la es troben envoltades de boscos i de grans extensions de conreu tal com devien ser a l'època romana. Tot i que només està excavada en una mínima part, per la seva entitat i el seu bon estat de conservació, la vil·la romana de Can Terrers es considera un dels assentaments romans més rellevants del patrimoni cultural català.

Les primeres notícies que en fan referència, provenen del segle XIX recollides a les memòries de l'Associació Catalanista d'Excursions Científiques i del Centre Excursionista de Catalunya. En elles es parla que en el jaciment es conservaven importants restes d'una edificació monumental mig amagades sota el bosc, amb nombroses habitacions, en algunes de les quals encara es podia veure part de la coberta. Aquestes estructures van ser enderrocades als anys quaranta del segle XX en el mateix moment en què es va talar el bosc d'alzines per ampliar les zones de cultiu.

A part de la realització de petites prospeccions a finals dels anys quaranta i troballes casuals d'estructures, no va ser fins a l'any 1961 que es realitzà la primera intervenció arqueològica a la zona dels banys, identificant les restes com a part de les termes privades d'una vil·la romana (*balnae*). Posteriorment entre els anys 1971 i 1977, amb les campanyes de la Diputació Provincial de Barcelona, es van exhumar la totalitat de les estructures de les termes, seguint una metodologia científica. Les prospeccions exhaustives realitzades pel Servei d'Arqueologia de la Generalitat i el Museu de Granollers l'any 1983, van poder establir una àmplia cronologia per aquest assentament que abastaria des del segle I aC fins al segle IV dC (en estudis posteriors aquesta cronologia es va ampliar fins a mitjans del segle VI dC).

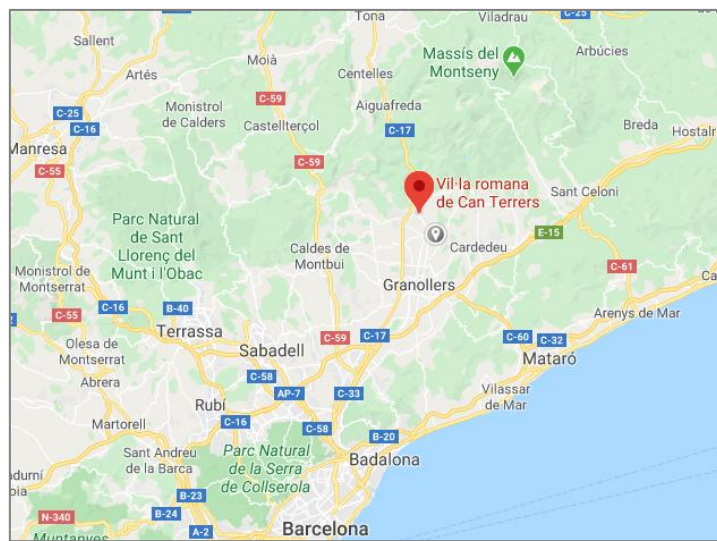
Les estructures exhumades inclouen sis estances principals, característiques d'aquest tipus de construcció: el vestidor o *apodyterium*, la sala tèbia o *tepidarium*, la sala calenta o *caldarium*, la sauna o *sudatorium*, la piscina d'aigua freda o *frigidarium* i el forn on hi havia les instal·lacions de la calefacció subterrània dels banys, coneguda amb el nom d'*hypocaustum*, a més d'altres estructures annexes. L'any 1995 es va realitzar una prospecció exhaustiva per poder delimitar la totalitat del jaciment amb la intenció d'activar la zona a protegir i poder sol·licitar la declaració de BCIN pel jaciment de la vil·la de can Terrers.

El jaciment tindria una superfície total de 13.300 m², dels quals 5.600 m² correspondrien a la superfície construïda. D'aquesta superfície construïda només s'ha excavat una mínima part que correspondria a la zona de banys i annexos (200 m²) i a l'edifici de contraforts (superfície mínima de 529 m²). Les restes de les altres zones es troben a la terrassa superior amagada sota els cultius.

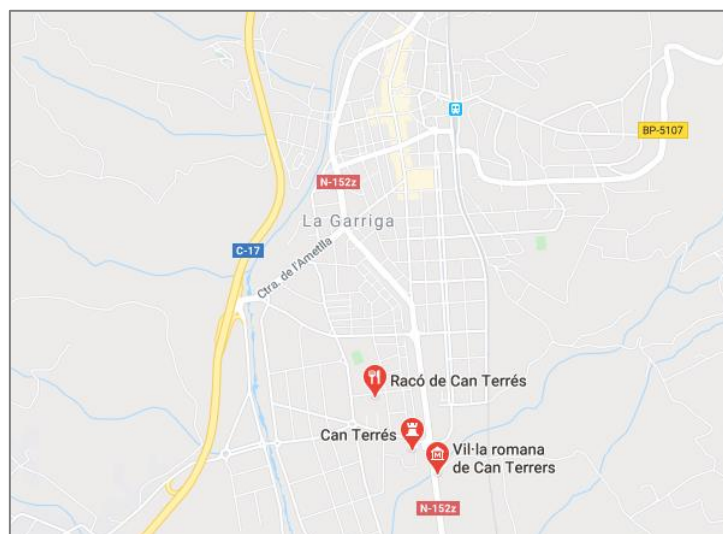
El 3 d'abril de 2001, la Generalitat de Catalunya va declarar la vil·la Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN), en la categoria de zona Arqueològica.

3. SITUACIÓ DEL JACIMENT

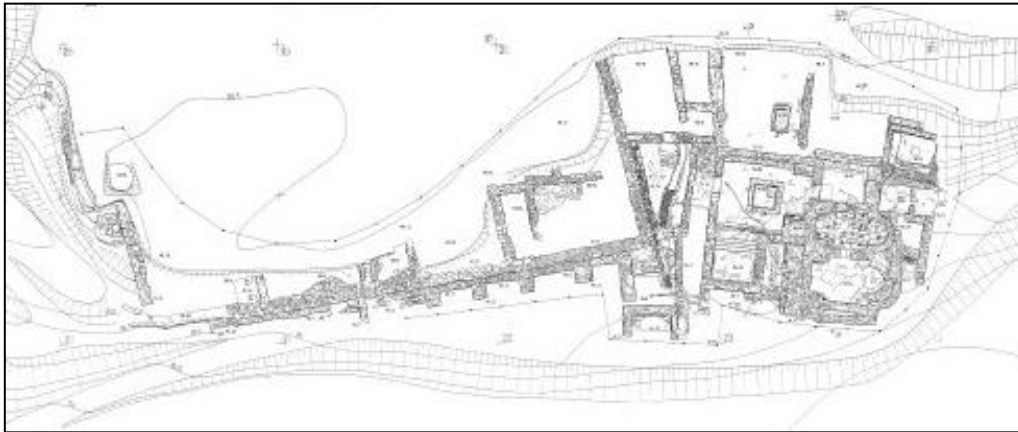
La vil·la està situada al sud del nucli urbà de La Garriga, comarca del Vallès Oriental, a la part més elevada d'una terrassa fluvial a la riba esquerra del riu Congost. Ocupa els terrenys entre la riera de Samalús al nord i el de can Grau al sud. Se situa com altres assentaments romans de la zona, al voltant de la via romana que passa paral·lelament al riu Congost. Aquesta és una ubicació privilegiada a l'entrada del congost, controlant el pas natural que unia les planes del Vallès i l'Osona amb Barcelona (pas dels Congost-Besòs).

El jaciment de Can Terrers rep el seu nom per la proximitat de la masia homònima situada a l'oest de les restes. S'hi accedeix a la part visitable del jaciment per la carretera N-152 que uneix Granollers amb La Garriga.

4. DESCRIPCIÓ

Plànol de les restes visibles de la vil·la de Can Terrers

Les restes visibles de la vil·la corresponen a la zona dels banys, excavada totalment que ocuparien uns 200 m² i el conegut com a edifici dels contraforts, el qual només s'ha excavat parcialment. D'aquest últim, situat al nord de l'edifici de les termes, només es coneixen els murs occidental i meridional amb 36,5 m i 14,5 m de longitud respectivament i amb una alçada de 3,35 m en el mur occidental.

EDIFICI DELS BANYS

Construït en el s. I dC aquest edifici va estar en ús com a mínim fins al segle IV dC. En aquest període de temps va patir nombroses reformes. Es poden observar dues fases constructives a les estructures perimètriques de la zona termal. La construcció original es caracteritza per murs de 45 cm de gruix que posteriorment es van reforçar exteriorment amb uns altres de 55 cm d'amplada. Aquesta acció correspondria a una ampliació o reconversió de la vil·la cap al

nord relacionada a la construcció de l'edifici dels contraforts que es podria datar a partir de la darrereria del segle II dC.

L'edifici dels banys és de planta rectangular. Està subdividit per un eix orientat d'est a oest que separava la zona calenta de la freda. Les sales fredes estaven orientades al nord i les calentes al sud per tal d'aprofitar millor la insolació. L'accés s'efectuava a través d'unes escales construïdes amb bases de premsa reutilitzades que comunicaven els banys amb la part oriental de la vil·la. L'edifici tenia, com a mínim, cinc sales: *apodyterium-frigidarium*, *tepidarium*, *caldarium*, *sudatorium* i *fornax*.

El recorregut termal era de tipus rectilini angular: des del vestidor o *apodyterium* s'accedia, en línia recta, a la sala tèbia i des d'aquesta, fent un gir de 90°, a les sales calentes (*caldarium* i *sudatorium*). Després del bany calent, calia retrocedir fent el mateix recorregut a la inversa fins al vestidor. Aquesta sala, de planta rectangular i 35 m², conserva el paviment original d'*opus signinum* amb una piscina quadrangular (2,5 m² i 1 m de profunditat) en el centre. A l'angle sud-occidental es troba una altra piscina més reduïda i, a la paret de llevant un banc corregut i una pica. Aquesta disposició correspondria a posteriors modificacions. El vestidor servia de sala freda i comunicava directament amb la piscina d'aigua freda, la més gran del conjunt amb 8,5 m² de superfície. Aquesta presenta tres graons d'accés i bona part del revestiment d'*opus signinum* conservat. Originàriament, el vestidor també comunicava amb la sala on hi havia el forn.

Tant el *tepidari*, el *caldari* com el *sudatorium* presentaven un paviment sobre elevat (*suspensurae*), actualment desaparegut, per facilitar el seu escalfament amb l'aire calent procedent del forn. Només es conserven alguns dels maons del paviment inferior. Les dues sales més calentes estan formades per un cos central quadrangular amb dos annexos, un rectangular i un altre semicircular destinats a encabir dues piscines. El mur de les piscines semicirculars també és visible des de l'exterior.

Es conserven altres estructures adjacents a l'edifici termal com diversos dipòsits amb revestiments hidràulics relacionats molt probablement amb activitats agrícoles industrials posteriors.

5. ANTECEDENTS

Després de l'exhumació de la vil·la entre els anys 1971 i 1977, les restes van quedar abandonades sense cap mena de protecció durant quasi vint anys. Les inclemències meteorològiques i la invasió de la vegetació van accelerar la degradació del jaciment, amb desmoronament d'estructures, descohesió de morters i arrebossats. Davant d'aquesta situació, l'any 1989, l'Ajuntament de la Garriga va encarregar a l'empresa Estrats, scp en un avantprojecte de protecció i conservació del jaciment que va fer evident la necessitat d'iniciar una campanya de restauració per aturar el procés de degradació de les restes. Es van establir llavors una línia d'actuacions per a la protecció física i legal del jaciment.

Entre els anys 1993 al 1996 es van realitzar diverses campanyes de restauració per tal de tornar a posar en valor el jaciment, presentar-lo de

forma adequada i fer entenedores les restes al visitant. Pel que fa a la protecció legal, l'any 1996 es va presentar al Departament de Cultura de la Generalitat l'expedient per la declaració de la vil·la com a Bé Cultural d'interès Nacional (BCIN), declaració que atorgà al jaciment el reconeixement oficial de màxima categoria i la protecció legal inherent que inclou la Llei de 30 de setembre de 1993 del Patrimoni Cultural Català. També es va establir un programa de recerca per a un millor coneixement del jaciment.

Les primeres intervencions de restauració que es van realitzar en els anys setanta van ser molt puntuals per assegurar les estructures més afectades. Aquestes intervencions van utilitzar materials poc adequats com el ciment Portland que van crear noves problemàtiques al jaciment.

Les campanyes de restauració dels anys noranta es van plantejar de manera més general a tot el jaciment després d'observar totes les degradacions existents. La intenció era minvar les degradacions causades pel fet que el jaciment es mantingui a la intempèrie.

També es va realitzar la museïtzació de les restes de les termes amb la creació de passeres metàl·liques a l'alçada on originàriament estaria el paviment sobre elevat (*suspensurae*) sobre columnes de maons que formaven el sistema de l'*hipocaust* per escalfar les sales. A la sala del *sudatorium* es va reproduir part del paviment sobre maons i el recobriment del mur amb espai buits per facilitar el circuit d'aire calent, que pugui fer més entenedor el sistema d'escalfament utilitzat en època romana.

6. MOTIUS DE LA INTERVENCIÓ

Per tal de garantir la preservació de les estructures arqueològiques visibles de la vil·la de can Terrers, l'Ajuntament de la Garriga va establir un protocol d'actuació per protegir i conservar el jaciment. Aquest inclou l'eliminació de la vegetació dels grans espais de manera periòdica, per part del Servei de Jardineria de l'Ajuntament i una campanya anual de consolidació i adequació d'alguns dels espais del jaciment. Per a la realització de la campanya de consolidacions es compta des de l'any 2012 amb subvencions anuals per part de la Generalitat de Catalunya.

La memòria actual correspon a la intervenció de manteniment realitzada l'any 2022.

7. CRITERIS D'INTERVENCIÓ

Els criteris d'intervenció utilitzats en els anys noranta s'han continuat utilitzant a les posteriors intervencions dutes a terme en el jaciment de Can Terrers, ja que són els que venen marcats per les normes vigents, acceptades internacionalment en les Cartes de Restauració (Atenes 1931, Venècia 1964 i Del Restauro 1987) i de les que es poden destacar:

- Tota intervenció serà fàcilment identificable amb la col·locació d'un element separador. En aquest cas es van utilitzar unes cintes de morter tenyit d'uns 2 cm d'amplada.
- Les actuacions que s'han aplicat a l'obra són llegibles i realitzats amb materials estables, reversibles i els més semblants als originals. S'ha respectat el pas del temps (envelliment natural, modificacions, etc.) i no s'ha volgut retornar les restes al seu moment inicial de creació.
- S'ha seguit el consell d'una mínima intervenció de reintegració, conservant al màxim les parts originals.
- S'ha fet servir un morter tradicional de calç i sorra i materials constructius del mateix jaciment per dur a terme les consolidacions d'estructures i paraments dels originals.
- En el cas dels arrebossats murals i dels paviments, s'han realitzat els tractaments de consolidació amb morters de restauració.
- Tenint en compte el valor de l'obra com a document històric, tota intervenció feta, s'ha regit pels criteris de respecte i conservació de l'original amb la intenció de recuperar la seva significació històrica i el seu valor artístic.
- Les parts anteriorment restaurades i on no existeix un contacte directe amb l'original, tenen un tractament diferent, ja que els productes utilitzats per les reparacions efectuades intenten ser de més llarga durabilitat i resistència.

8. ESTAT DE CONSERVACIÓ

Al jaciment, després de la seva excavació, es varen realitzar treballs de conservació, restauració i museïtzació. Posteriorment, i des de fa onze anys (des de 2012), s'ha anat efectuant el manteniment de les restes amb una periodicitat anual.

L'estat de conservació de les estructures no és del tot dolent. El fet de tenir un coronament o diverses fileres de pedres per damunt de la cota màxima original ha fet que els murs quedin protegits, això també succeeix en les reintegracions dels paviments i revestiments que es conserven. Però allà on s'han perdut les reintegracions comença a afeblir-se l'original i hi ha pèrdues dels elements petris del mur, revestiments desprotegits, manca de morters d'unió, petites esllavissades i desplaçaments, forats, descohesió, afloraments de sals formant concrecions..., tot això fa que les estructures es debilitin.

Aquest fet unit a què el jaciment no té cap mena de cobertura que el protegeixi i que pateix les inclemències meteorològiques, la proliferació de vegetació, incrustacions de terres, caus de petits animals i d'insectes i alguns actes vandàlics, afavoreixen que el jaciment es vagi degradant i que les restes es puguin arribar a perdre si no s'actua a temps per aturar-ho.

Així doncs, després d'una primera anàlisi visual destaquem les següents patologies:

- Brutícia generalitzada i acumulació de pedres arrencades dels murs a diferents espais.

- Afebliment de les pintures murals i signinums.

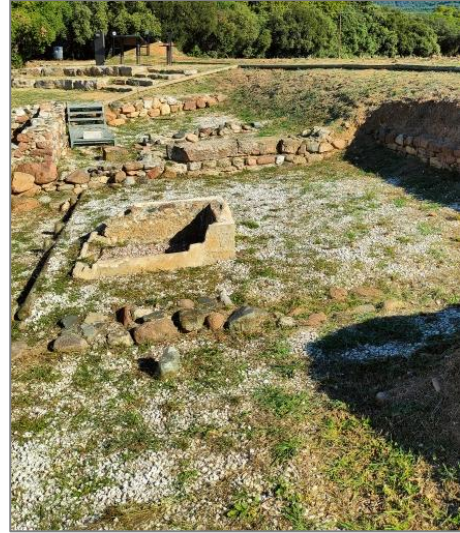
- Moviment de les teles de geotèxtil i de la graveta de les piscines, dipòsits i estances amb *signinum*.

- Presència de vegetació i briòfits. La pressió de les arrels de les plantes provoca l'aparició d'esquerdes profundes, que arriben a provocar esfondraments, descohesió i separació dels recobriments d'*opus signinum*. Els fongs i la molsa desprenen àcids que alteren la composició de morters i arrebossats descohesionant-los.

- Arrencament i despreniment de pedres del mur i descoronament dels capçals de mur.

9. ACTUACIONS REALITZADES

Després d'analitzar les patologies i degradacions s'ha procedit a fer una actuació de neteja i manteniment que ajudi a frenar la degradació i pèrdua del conjunt. Totes les actuacions estan destinades a la preservació del jaciment i a una adequada presentació al públic.

Aquestes actuacions han consistit en:

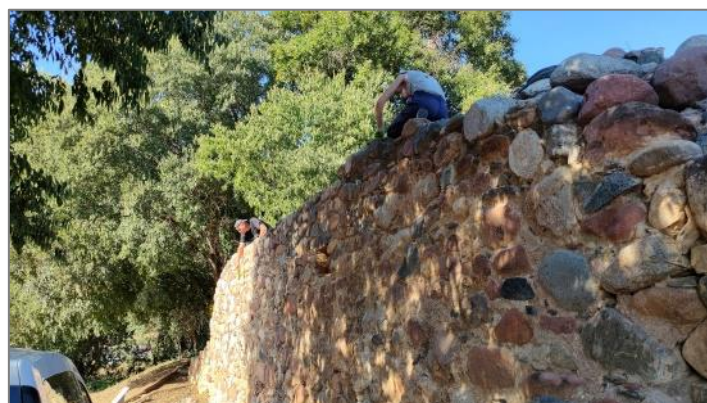
9.1 Neteja de les estructures, perquè aquestes siguin llegibles i per salvaguardar el seu manteniment. En aquest procés s'ha eliminat l'acumulació de terra, pedres, morters disgregats i la proliferació de vegetació, s'ha realitzat manualment i amb les eines adequades.

Plànol de les zones intervingudes

Eliminació manual de la vegetació

Neteja dels terres

9.2 Consolidacions estructurals. S'han restaurat els enderrocaments i els coronaments dels murs utilitzant pedres del mateix jaciment i assegurant-les al mur amb morter tradicional de calç i sorra (1:3), deixant les juntes dissimulades per tal de no distorsionar la seva interpretació. Els coronaments i la recol·locació de pedres s'ha fet per sobre del nivell de recreixement de l'antiga restauració, per la qual cosa no ha estat necessari fer el rivet separador. També s'han reomplert juntes i s'han recol·locat tègules per donar a l'estructura solidesa i protecció.

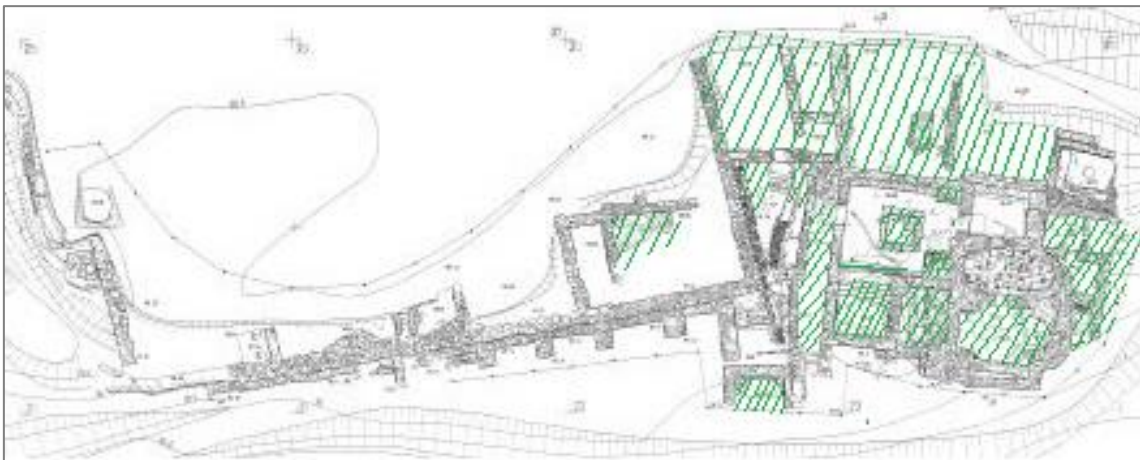
Plànol de les estructures consolidades

Intervenció en el mur

- 9.3 Adequació dels terres d'alguns dels àmbits que ja han estat anteriorment protegits amb geotèxtil o tela d'umbracle i gravetes. S'ha eliminat la brutícia i la vegetació, per a una millor integració i interpretació dels espais dins del jaciment i al mateix temps evitar la seva proliferació.

Plànol de les zones intervingudes

10. CONCLUSIONS

Les intervencions que s'han dut a terme al jaciment estan dins el pla de manteniment que efectua l'Ajuntament de La Garriga anualment amb l'ajuda de la subvenció per part de la Generalitat de Catalunya. Amb aquestes actuacions es pretén conservar el jaciment i minvar els processos de degradació, al mateix temps que s'adeqüen els espais perquè aquests siguin més comprensibles. Per això les tasques s'han centrat enguany a consolidar el material petri després perquè així no siguin tan febles els murs i en l'eliminació de la vegetació, terra i brutícia que permeten una millor conservació i lectura per part del visitant.

Un manteniment anual ajuda en la conservació, però amb el pas del temps s'han de fer tasques més específiques i prolongades. Un manteniment i supervisió periòdica com el que s'està fent, és vital per conservar el jaciment. Es recomana continuar amb el control biològic com el que ja s'està duent a terme, a ser possible mensual.

11. BIBLIOGRAFIA

- GARRIGA I CASTEBLANQUE, Sílvia. «La restauració de les restes arqueològiques de can Terrés». Lauro: revista del Museu de Granollers, 1996, Núm. 12, p. 5
- GARRIGA CASTEBLANQUE, S., TENAS I BUSQUETS, M; VILA I BONAMUSA, LL. «Projecte arqueològic de Can Terrés (La Garriga, Vallès Oriental)» ESTRAT, SCP, 1997-98
- SALVADÓ I JAMBRINA, I; CHORÉN TOSSAR, J. «Intervenció arqueològica a la vil·la romana de Can Terrers» ESTRATS SL, 2005

CRAT
conservació
i restauració SCP

ANNEX: DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Imatges d'abans i després del tractament

- Eliminació de la vegetació que cobreix el jaciment

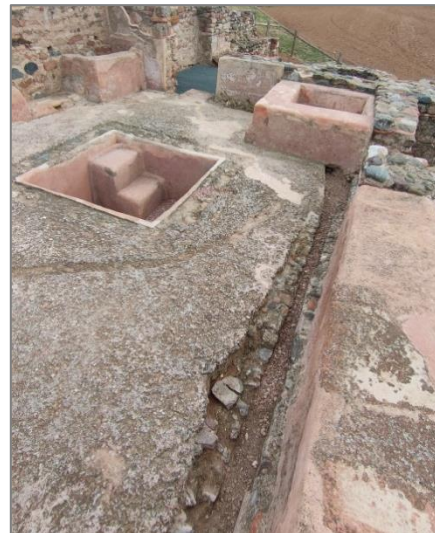
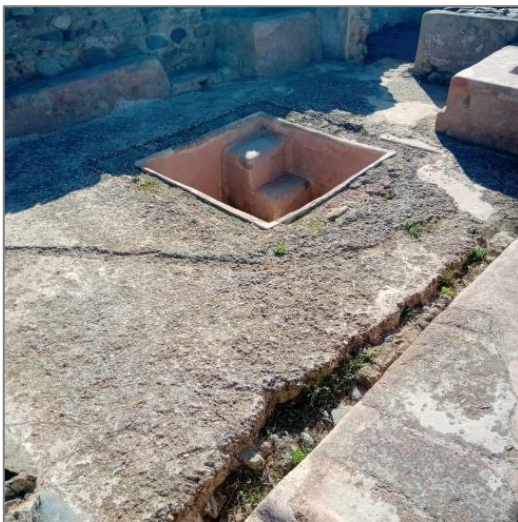
Sudatorium

Terrassa superior

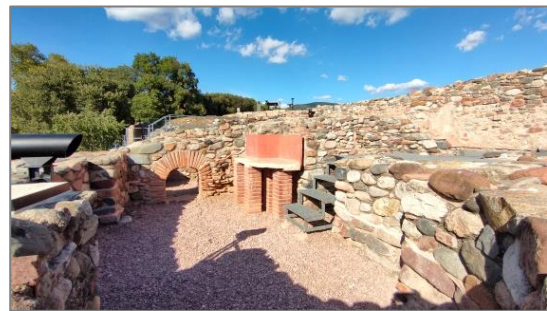
Frigidari

apodyterium

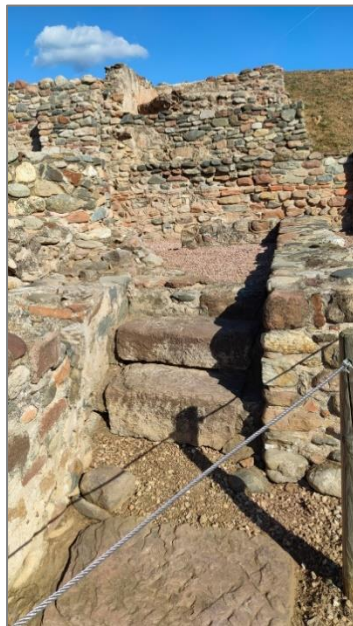

Fornax

Caldari

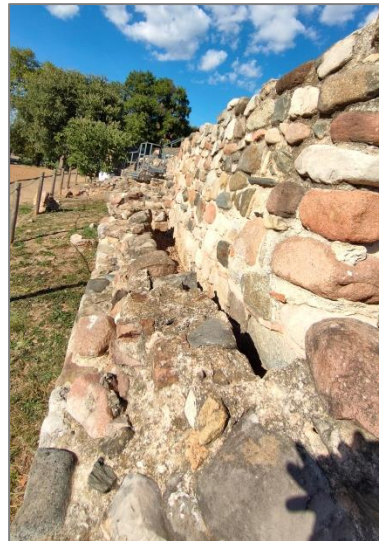
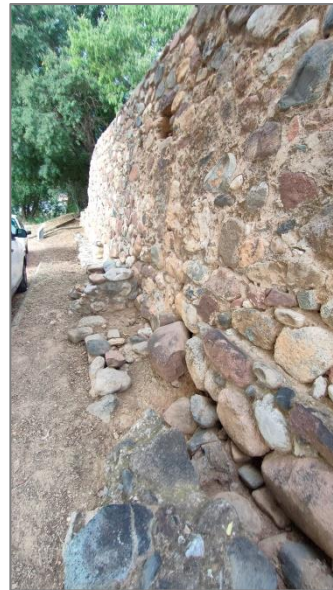

Exterior sales adjacents

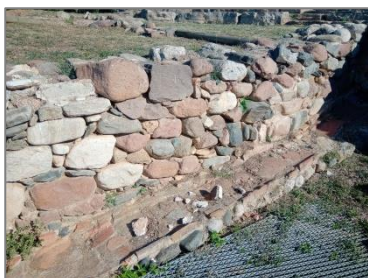
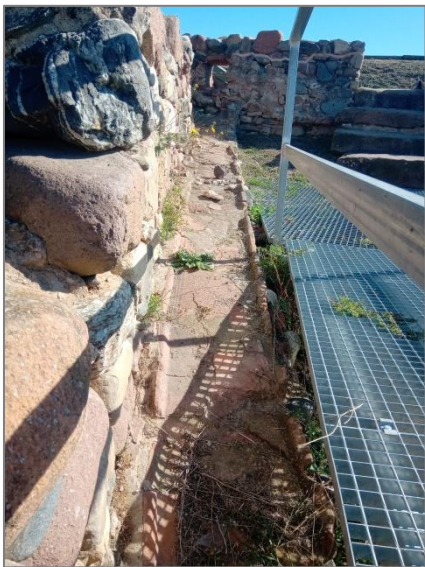

Dipòsits

Edifici dels contraforts

Claveguera

- Consolidació d'estructures

